

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8Cpr/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214220599
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4214220599.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou v právnej veci žalobcu: D. T., nar. XX.X.XXXX, bytom E. O. č. 2, P., občan SR, v konaní zast.: JUDr. Lívia Kňazíková, advokátka, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 6, Komárno, proti žalovanému: Attila Rózsás, podnikajúci pod obchodným menom Attila Rózsás - RA TRANSPORT, so sídlom Virt č. 25, IČO: 11 711 116, v konaní zast.: JUDr. Jozef Boris, advokát, pobočka Bučany, č. d. 377, o zaplatenie mzdy a iných mzdových výdavkov a výdavkov vynaložených pri výkone pracovnej činnosti takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 626,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 16.5.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 66,77%.

Štát má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 50 Eur.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Komárno dňa 18.11.2014, neskôr dňa 20.2.2018 upresnil žalobu a domáhal sa, aby súd zaviazal žalovaného ako jeho bývalého zamestnávateľa zaplatiť mu: nedoplatok na hrubej mzde za mesiac október 2013 vo výške 67,24 €, diéty za mesiac október 2013 vo výške 657,29 €, hrubú mzdu + diéty za mesiac január 2014 vo výške 1402,11 €, náhradu mzdy za mesiac február 2014 vo výške 422,40 €, náhradu mzdy za mesiace marec a apríl 2014 2 x 422,40 €, spolu: 844,80€, náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku v roku 2013 vo výške 232,80 €, náhrada výdavkov za PHM vo výške 722,82 €, celkom spolu 4349,46 € s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 16.5.2014 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

Žalobca uviedol, že u žalovaného bol zamestnaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 3.1.2012 a pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú a mzda bola dohodnutá na 330 € mesačne. Dňa 17.2.2014 mu žalovaný dal okamžitú výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 8Cpr/1/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.7.2014, ktorý súd určil, že výpoveď, ktorú mu dal žalovaný je neplatná. Nakoľko netrval na ďalšom zamestnávaní s poukazom na § 79 ods. 3 ZP skončil jeho pracovný pomer dohodou uplynutím výpovednej doby dňa 30.4.2014. Počas trvania jeho pracovného pomeru mu žalovaný nevyplatil mzdu a diéty, náhradu za nevyčerpanú dovolenku. Dňa 3.1.2014 bol na zahraničnej pracovnej ceste v ČR a pri platbe za tankovanie pohonných hmôt zistil, že žalovaný má účet zablokovaný a preto bol nútený zaplatiť tankovanie zo svojich vlastných peňazí 2 x 9900 Kč, t.j. 719,35 €.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril až dňa 13.11.2017 tak, že nárok žalobcu na náhradu za nevyčerpanú dovolenku vo výške 232,80€ nepoprel a nepoprel nárok žalobcu na náhradu mzdy za mesiac február až apríl 2014, keď pracovný pomer žalobcu skončil dohodou ku dňu 30.4.2014. Vo zvyšnej časti žiadal žalobu zamietnuť to v časti nároku na náhradu mzdy a diét za mesiac október 2013 a január 2014 pretože v mesiaci október 2013 bola mzda žalobcovi riadne zaúčtovaná vo výške 338 € s nárokom na výplatu čistej mzdy vo výške 292,701 € a to na pracovisku v hotovosti spolu s ostatnými nárokmi (diéty a iné), čo vyplýva z výplatného vrecka a bola vyplatená v novembri s vykonanými zrážkami, s ktorými žalobca súhlasil (45 € prekročenie limitu mobil. tel.) vo výške 905 €. Mzdu a diéty za mesiac január 2014 vo výške 1020 € za prítomnosti 2 svedkov odmietol žalobca prevziať. Čo sa týka tankovania žalobca predložil žalovanému doklad „ vyúčtovanie cesty na dni 30.12.2013 do 7.1.2014, v ktorom je uvedené tankovanie dňa 3.1.2014 v sume 2 x 9900 CZK bez predloženia dokladu, ktorý uvádza v žalobe. Ak v žalobe žalobca a aj jeho manželka ako svedok tvrdia, že ten kto mu čerpackej stanici nahlásil číslo uvedeného účtu a potom to nemohol (nechcel, alebo iný problém...) realizovať napriek tomu, že žalovaný jeho požiadavku zaplatiť vo výške 750 € realizoval platobným príkazom dňa 3.1.2014 a preto ho neuznáva.

3. Počnúc od 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil dovtedy platný a účinný právny predpis - Občiansky súdny poriadok. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany sporu požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

4. Okrem výsluchu žalobcu súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s celým spisovým materiálom, pracovnou zmluvou, jej dodatkom, pripojeným spisom 8Cpr/1/2014, pokladničnými dokladmi, výplatným vreckom za rok 2013, zápisnicami, potvrdením ČSOB, spisovým materiálom Inšpektorátu práce Nitra, čestným prehlásením a výsluchom H. J., výsluchom svedkyne I. B. a vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Žalobca bol u žalovaného zamestnaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 3.1.2012, pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú a jeho pracovný pomer u žalovaného skončil dohodou ku dňu 30.4.2014 (§ 79 ods. 3 Zák. práce), ktorá skutočnosť nebola oboma stranami popretá. Zhodné tvrdenia strán sporu sa týkali nároku žalobcu na náhradu za nevyčerpanú dovolenku vo výške 232,80 € a nároku žalobcu na náhradu mzdy za mesiac február 2014 (nebola vyplatená aj podľa protokolu Inšpektorátu práce Nitra č. INA-4-17-2.6/P-E24,A25,E27-14 zo dňa 4.3.2014) vo výške 422,40 € (mzdový dekrét platný od 1.1.2014

základný mesačný plat vo výške 422,40 €) a to hrubá mzda za 3 odpracované dni 63,36 € + doplatok 359,04 €, za mesiace marec a apríl 2014 náhrada mzdy 2 x 422,40 €, teda sporná nie je suma 1500 €.

6. Podľa § 118 ods. 2 ZP zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancom za vykonanú prácu mzdu. Podľa § 130 ods. 2 ZP mzda sa vypláca vo výplatných termínoch dohodnutých v pracovnej zmluve alebo v kolektívnej zmluve.

7. Čo sa týka mesiaca október 2013 z protokolu Inšpektorátu práce Nitra č. INA-4-17-2.6/P-E24,A25,E27-14 zo dňa 4.3.2014 vyplýva, že žalovaný v pracovnej zmluve nepriradil každému pracovnému miestu stupeň v súlade s charakteristikami stupňov náročnosti pracovných miest uvedených v prílohe č. 1 ZP podľa náročnejšej pracovnej činnosti a teda neposkytol žalobcovi (ako aj iným zamestnancom) mzdu najmenej v sume minimálneho mzdového nároku určeného pre stupeň náročnosti príslušného pracovného miesta (porušenie § 120 ods. 1,3 ZP). Takto potom žalobcovi prináležala minimálna mzda 405,24 € mínus 338 € - podľa mzdového dekrétu zo dňa 1.8.2013 = 67,24 € + diéty vo výške 657,29 € (950 € mínus zaplatená čistá mzda 292,71 €). Súd nemal preukázanú tú skutočnosť, že podpisy na výplatnom vrecku rok 2013 sú žalobcove, hoci svedkyňa B. uviedla, že sú jeho. Súd poznamenáva, že túto skutočnosť nemohla svedkyňa dosvedčiť (nie je písomnoznalkyňa). Žalovaný nepredložil dôkaz o vyúčtovaní diét za tento mesiac, ani výdavkový pokladničný doklad - tak ako to predložil za iný mesiac (napr. január 2014) žiadny dôkaz o prevzatí diét zo strany žalobcu žalovaný neprodukoval. Dokonca svedok H. J. uviedol, že vyúčtovanie cestovných výdavkov na jeho meno od 3.1. do 8.1. nie je jeho písmo, súd mal teda pochybnosti o listinách a o ich pravosti, ktoré boli predložené žalovaným. Preto súd mal za to, že časť mzdy a diéty neboli žalobcovi vyplatené a preto aj v tejto časti vzhliadol žalobu za dôvodnú.

8. Čo sa týka mesiaca január 2014 žalobcovi prináležala hrubá mzda 422,40 € + 979,71 € ako diéty. Tu žalovaný argumentoval tým, že výplata 1020 Eur bola žalobcovi vyplatená do vlastných rúk 31.1.2014 a predložil zápisnicu s dátumom 31.1.2014, ktorá bola podpísaná svedkami P. (t.č. B.) a G. F. - opatrovatelkou žalovaného. Tu svedkyňa B. uviedla, že na takúto listinu sa nepamätá, ale podpis je jej. Nepamätala sa, že by sa takéto listiny spisovali pri iných vodičoch. Žalovaný predložil pokladničný výdavkový doklad (neoznačený číslom) zo dňa 31.1.2014 ako vyúčtovanie diét - január, avšak podpis príjemcu chýba. Preto súd mal za to, že tieto listiny mohli byť vyhotovené ex post a žalobca jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť nepreukázal skutočnosť, že by vyššie spomínaná suma žalobcovi bola vyplatená. Z protokolu Inšpektorátu práce Nitra č. INA-4-17-2.6/P-E24,A25,E27-14 zo dňa 4.3.2014 vyplýva, že žalovaný žalobcovi (ako aj iným zamestnancom) neposkytol za mesiac január 2014 za vykonanú prácu mzdu, čo je porušením § 118 ods. 1 Zák. práce. Taktiež listinu - zápisnicu zo dňa 5.2.2014 o tom, že žalobca a žalovaný nemajú proti sebe žiadne podližnosti a zamestnanec nemá voči zamestnávateľovi žiadne nároky z titulu pracovnej zmluvy sa súdu javí ako dodatočne vyhotovená, aj tu sa svedkyňa B. vyjadrila, že na takúto listinu sa nepamätá, ale podpis je jej. Túto listinu vyhotovil žalovaný, ktorý už v januári 2014 nevyplatil žalobcovi mzdu. Súd dokazovanie výsluchom G. F. nevykonal, pretože išlo u nej o osobu, ktorá bola opatrovatelkou žalovaného, J. E. mala byť vypočutá k písmu žalobcu a svedka J. k tomuto súd uvádza, že táto osoba nie je písomnoznalkyňou a preto tento dôkaz nevykonal a čo sa týka doloženia manželky žalobcu k otázke preberania sumy od žalovaného, nebol popísaný skutok, z akého dôvodu by mala byť doložená a v danom prípade by nešlo o hospodárnosť konania. Tu mal súd za to, že tieto dôkazy by nesmerovali k preukázaniu sporných skutočností preto, lebo to možno preukázať (a aj sa tak stalo) iným dôkazom (sudca vyberá, ktorý z viacerých možných je vhodný, pričom vždy prihliada na hospodárnosť) alebo sa týkajú skutočností nerozhodných a právne bezvýznamných a tiež také, ktoré účastníci navrhli s úmyslom predĺžiť súdne konanie. Aj v tejto časti súd žalobu mal za preukázanú.

9. Čo sa týka náhrady výdavkov za PHM vo výške 722,82 € tu súd nemal žalobu za dôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol a to s poukazom na to, že nie je nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že žalobca platil za PHM za žalovaného. Skutočnosť, že svedok J. uviedol, že doniesol kartu žalobcovi, lebo mu povedal, že nevie natankovať za kartu žalovaného nestačí k preukázaniu, že naozaj sa takto stalo (teda tankovanie PHM). Ak by tomu tak bolo tak už po ukončení cesty by túto skutočnosť žalobca reklamoval u žalovaného, resp. by si túto úhradu nárokoval a nie až 10 mesiacov po tejto úhrade (podaním žaloby).

10. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a keďže žalobca mal vo veci úspech čiastočný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66,77%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.